

MOLNÁR GYÖRGY, DR.

1922. január 18. Miskolc – 1981. július 9. Budapest

Eredeti neve Mann György volt. A Horthy-korszakban fodrászsegédként dolgozott, és kapcsolatba került az illegális kommunista mozgalommal is. 1943. október 4-én munkaszolgálatosként Ukrajna területére vitték. Nővére meghalt a deportálás során, ő 1945. május 20-án tért haza a munkaszolgálatból. Az 1945. novemberi nemzetgyűlési választások után a Magyar Kommunista Párt javaslatára a Belügyminisztérium állományába került, 1953. szeptemberben operatív tisztként szerelt le a belső karhatalomtól. A Bírói és Államügyész Akadémia elvégzése után 1954. szeptember 17-től előbb Székesfehérvárott a megyei ügyészségen, majd 1956. május 1-től a fővárosban a XVIII. és az V. kerületben ügyészhelyettes, illetve ügyész. 1957. január 30-tól a Fővárosi Ügyészség Bírói Felügyeleti Osztályán volt ügyész. Egyetemi tanulmányai befejezését követően 1959. november 10-től a Fővárosi Főügyészség Politikai Osztályán nyomozó ügyész, 1960. október 11-től csoportvezető ügyész. Munkaviszonya 1966. július 16-án megszűnt, mert kérelmére áthelyezték a Katonai Főügyészséghez, azon belül a Budapesti Katonai Ügyészséghez beosztott ügyésznek (1966. július 15-től), rendőr őrnagyi fokozattal a Belügyminisztérium állományában.

Dr. Götz János fővárosi főügyész által aláírt 1957. október 30-i minősítése szerint „az ellenforradalom alatt mindvégig megőrizte hűségét a népi demokráciához, a párt-hoz. Az elsők között volt, akik jelentkeztek az MSZMP-be. Ugyancsak az elsők között jelentkezett arra, hogy ellenforradalmi ügyekben a vádat képviselje [...] A nagyobb ügyekben alaposan tanulmányozza az ügyiratokat, a vádbeszédet pontosan elkészíti. A tárgyaláson tett indítványaival és a tárgyalások közötti időben végzett nyomozásával nagyban segíti a bíróságok munkáját [...] A Tóth Ilona, Górh József, Eörsi István ügyekben a vádképviselőt látta el, igen eredményesen...” Újabb, 1959. július 22-i minősítése szerint „a Tóth Ilona és társai, Angyal István és társai, Kalamár [József] elvtárs gyilkosai elleni nagyobb terjedelmű ellenforradalmi ügyekben igen eredményesen látta el a vádképviselőt. Szép ügyészi munkát fejtett ki Hegedűs [Géza] és társai kispesti nyilas banditák elleni ügyben, ahol a nyomozástól, vádiratszerkesztéstől, a vádképviselőtől egymaga látta el az ügyészi feladatokat.”

Az 1956-os forradalom utáni megtorlás során ő képviselt a vádat első fokon Tóth Ilona és társai büntetőperében. Tóth Ilonára súlyos, de nem a legsúlyosabb, Gyöngyösi Miklósról és Gönczi Ferencre a legsúlyosabb büntetés kiszabását kérte. 1957. április 8-án a Fővárosi Bíróság Brandstätter Jenőné dr. Tóth Matild vezette tanácsa Tóth Ilonát, Gyöngyösit és Gönczit halálra ítélte. Másodfokon, 1957. június 20-án a dr. Radó Zoltán vezette tanács a halálos ítéleteket helyben hagyta. A bíróság az elsőfokú bün-

tetőeljárás végén Gáli Zoltánt egy-, Obersovszky Gyulát három-, Kovács Ferencet tízévi évi börtönbüntetésre ítélte, másodfokon azonban mindhármukat halálbüntetéssel sújtotta. A legfőbb ügyész törvényességi óvását követően a dr. Lee Tibor vezette Elnökségi Tanács 1957. július 4-én életfogytig tartó börtönbüntetésre változtatta Gáli és Obersovszky ítéletét, a többieket kivégezték.

Ő volt a tárgyaláson eljáró ügyész első fokon Palotás József és társai büntetőperében is. 1957. november 20-án a Fővárosi Bíróság Brandstätter Jenőné dr. Tóth Matild vezette tanácsa Bognár Ottót halálra, Palotás Józsefet életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte. Másodfokon, 1958. március 11-én a dr. Borbély János vezette tanács Bognár ítéletét helybenhagyta, Palotásét halálbüntetésre súlyosbította, s mindkettőjüket kivégezték.

Galgóczi Zoltán és társai büntetőperében az ő ügyészi közreműködésével ítélte halálra 1958. szeptember 4-én a Fővárosi Bíróság dr. Tutsek Gusztáv vezette tanácsa Galgóczi Zoltánt, Nagy Józsefet, Vass Lajost, Bakos Gyuláné Salabert Erzsébetet, Lachky Albertet, Burgermeiszter Józsefet és Simon Gábort. Másodfokon, 1958. november 25-én a dr. Borbély János vezette tanács az ítéleteket helybenhagyta, amelyeket végrehajtottak.

Babér István büntetőperében – amelyben szintén ő képviselte az elsőfokú vádhatóságot – 1959. január 6-án a Fővárosi Bíróság dr. Tutsek Gusztáv vezette tanácsa a vádlottra halálbüntetést szabott ki. Másodfokon, 1959. február 12-én a dr. Borbély János vezette tanácsa az ítéletet helybenhagyta, és Babért kivégezték.

KITÜNTETÉSEI

Az Ügyészség Kiváló Dolgozója (1957. április 4.)
Szocialista Munkáért Érdemérem (1960. március 25.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Legfőbb Ügyészség Irattára I. 854, M-96.

Eörsi László: *Köztársaság tér, 1956.* 1956-os Intézet, Budapest, 2006. 197-198.

Kiss Réka-M. Kiss Sándor: *A csalogány elszállt. Tóth Ilona tragikuma.* Kairosz Kiadó, Budapest, 2007.

Eörsi László: *A „Baross köztársaság”, 1956. A VII. kerületi felkelőcsoportok.* 1956-os Intézet-Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára-L'Harmattan Kiadó, Budapest, 2011. 484., 494.,